

РЕШЕНИЕ

№ 133

гр. Пазарджик, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камен Г. Гатев

при участието на секретаря Росица Караджова
като разгледа докладваното от Камен Г. Гатев Административно наказателно дело № 20225220201610 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С жалбата си срещу Наказателно постановление №2022-1818-06-813/04.10.2022г. на Началник РУ към ОДМВР Пазарджик, РУ Пазарджик, жалбоподателят А. Ф. М., ЕГН ***** от гр.Пазарджик, ул.“П.” №1, чрез адв.И.Б. не оспорва фактическата обстановка, възприета от наказващия орган, но твърди, че е инвалид със 100% намалена работоспособност, не може да се обслужва сам и е неадекватен. Моли да бъде отменено обжалваното постановление. Сочи доказателства. Не претендира разноски.

За наказващият орган не се явява процесуален представител. Постъпило е писмено становище за неоснователност на жалбата. Направено е възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Районният съд, като се запозна с оплакванията, изложени в жалбата и след като прецени събраните по делото доказателства, по отделно и в съвкупност, взе предвид следното:

На жалбоподателя А.М. е съставен от актосъставителя А.Д. АУАН №813/13.09.2022г. и съответно е издадено обжалваното постановление за това, че на 12.09.2022г. около 15.00ч. в гр.Пазарджик, ул.“Б.” №22 е

установено, че в периода 08.07.2022г. – 02.08.2022г. е използвал не по предназначение тел.112, като е извършил 302 телефонни повиквания на телефона за спешни повиквания ЕЕН 112 за същия период, считано от извършената справка на тел.№0896/434585 , регистриран на негово име, в нарушение на чл.28ал.1 ЗНССПЕЕН 112.Наложена е на жалбоподателя М. глоба в размер на 1000лв. на основание чл.37 ЗНССПЕЕН 112.

От показанията на свидетелите А. Д. и Б. Б., полицейски служители, Съдът намери за установена следната фактическа обстановка:

На 12.09.2022г. свидетелят А. Д., заедно със св.Б. Б. провели среща с жалбоподателя А. М. в дома му на ул.“П.“, по повод на преписка за регистрирани на негово име 302 повиквания към тел.112, за периода от 08.07.2022г. до 02.08.2022г.

Полицейските служители не разбрали какви точно обяснения дал жалбоподателят при тази среща.

Видно от Експертно решение №3801/19.01.2015г. , А. Ф. М. е с водеща диагноза „Дисоциативен ступор“ .Страда от конверзионно разстройство.Синдром на скования човек.Бронхиална астма – средно тежка форма във фаза на обостряне.Кашлячен синдром.Счупване на ниво длан и китка.Той е със 100% трайно намалена работоспособност, пожизнено.

По делото беше назначена и извършена комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза на жалбоподателя А. М., във връзка с твърденията в жалбата за влошено здравословно състояние и неадекватност на действията му.

Заклучението на вещите лица д р В.Д., специалист психиатър и М.К., експерт съдебна психология и медицински психолог е следното:

В периода на деянието, под експертният / А. М./ е бил в състояние да разбира отчасти свойството, но да не разбира значението на деянието си и от там да не може да ръководи постъпките си. В конкретният случай е нямал пълна и цялостна представа, какво точно върши и най - вече какви са последствията от действията му по многократното обаждане на телефон 112.

Тази фактическа обстановка се установи от показанията на свидетелите А. Д. и Б. Б., които Съдът кредитира като последователни и непротиворечиви, както и приетата комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза на жалбоподателя А. М.. Експертизата е приета без възражения от страните, като Съдът изцяло я кредитира като компетентно изготвена.

Съдът , след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, от правна страна приема следното:

Производството е по реда на чл.59 и следв. от ЗАНН.Жалбата е процесуално допустима,тъй като е подадена от легитимирано лице в срока по чл.59ал.2 ЗАНН .По същество Съдът намира жалбата за основателна.

Процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в кръга на техните правомощия и при спазване сроковете на чл.34 ЗАНН.

От правна страна, нормата на чл.28ал.1 ЗНССПЕЕН 112 забранява ползването на ЕЕН 112 не по предназначение.

От обективна страна се доказва, че жалбоподателят М., в периода 08.07.2022г. – 02.08.2022г. е използвал не по предназначение тел.112, като е извършил 302 телефонни повиквания на телефона за спешни повиквания ЕЕН 112 за същия период.

В също време обаче по делото се установи несъмнено, че жалбоподателят М., включително и към инкриминирания период на извършените от него 302 телефонни повиквания на телефона за спешни повиквания ЕЕН 112, е действал състояние на невменяемост, по смисъла на чл.33 НК, тъй като не е могъл да разбира значението на деянието си и не е могъл да ръководи постъпките си. Ето защо жалбоподателят М. е не може да носи о административно наказателна отговорност.

В този аспект, според чл.11 ЗАНН, по въпросите включително на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи вината, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго.

Независимо от изложеното Съдът намира, че при издаване на обжалваното наказателно постановление е допуснато съществено процесуално нарушение на чл.57ал.1 т.8 ЗАНН, тъй като наказващият орган не е изложил мотиви по отношение определения размер на наказанието и кои са отегчаващите, смекчаващи и другите обстоятелства, взети предвид при определяне размера на наказанието.

Наложената на жалбоподателя М. глоба е в размер на 1000лв. ,на основание чл.37 ЗНССПЕЕН 112, при граници на глобата от 200 до 1000лв., т.е. глоба в максимален размер.

С последните изменения на ЗАНН с ДВ бр.109/22.12.2020г., в сила от 23.12.2021г., т.е. в сила и при издаване на Наказателно постановление №2022-1818-06-813/04.10.2022г., с новата т.8 на чл.57ал.1 ЗАНН законодателят е предвидил като задължителен реквизит посочване на отегчаващите, смекчаващи и другите обстоятелства, взети предвид при определяне размера на наказанието.

Прието е в теорията / Новите положение в административното правораздаване, Коментар на измененията и допълненията в ЗАНН от 2020г., Р.И., П.Т./, че наказващият орган дължи мотиви по отношение на отчетените смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, като само по този начин за контролиращата съдебна инстанция и страните в производство би могла да стане ясна волята на наказващия орган по отношение степента на обществената опасност на санкционираното лице и необходимата степен на административнонаказателна репресия за извършеното нарушение, съответно да бъде упражнен ефективен съдебен контрол върху материалната законосъобразност на постановлението и справедливостта на наложената санкция. В обжалваното постановление липсват каквито и да са мотиви в тази насока.

С оглед изхода от делото, право на разноси има жалбоподателя, но такива не се претендират, а и липсва представен договор за правна помощ, удостоверяващ извършено плащане за адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл.63ал.2т.1 ЗАНН Пазарджишкият районен съд

РЕШИ:

Отменя Наказателно постановление №2022-1818-06-813/04.10.2022г. на Началник РУ към ОДМВР Пазарджик, РУ Пазарджик, с което на А. Ф. М., ЕГН ***** от гр.Пазарджик, ул.“П.“ №1 е наложена глоба в размер на 1000лв. на основание чл.37 ЗНССПЕЕН 112.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Пазарджишкия административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____